

[Lissa Mathiasen]

Med de ændringsforslag, der er til debat her i dag, må vi konstatere, at det forslag til lov om individuel boligstøtte, som er til anden behandling her, har gennemgået en væsentlig forandring, siden det var til første behandling. Alle regeringens asociale nedskæringer er væk. Der er sket en regulering af satserne, så vi er tilbage til niveauet fra 1982, inden regeringen lavede pristalsfusk.

Det vil stort set betyde forbedringer for alle, fordi børnefradraget forhøjes, knækket for højere egenbetaling forhøjes osv. Det vil ikke mindst kunne mærkes for familier med børn, enlige forsørgere og pensionister, som i de senere år er flyttet ind i det nyere og lidt dyrere byggeri, og som enten støder mod loftet for boligsikring eller boligydelse eller mod loftet for den højeste husleje, hvortil der kan udbetales boligstøtte.

Den ekstra forhøjelse af disse grænser med henholdsvis 14 og 11 pct. betyder, at stort set alle herefter vil kunne modtage fuld boligstøtte uden at støde mod disse lofter, så f.eks. pensionisternes 15 pct.s betaling af pensionen til husleje bliver reel fremover.

Oven i disse væsentlige forbedringer er der også sket væsentlige forbedringer i forhold til regeringens oprindelige forslag med hensyn til arealnormerne. Kvadratmeterantallet er forhøjet, og aftrapningen for det ekstra boligareal er væsentligt nedsat, så der nu i hvert fald kan opnås dækning på henholdsvis 75 og 50 pct. mod henholdsvis 50 og 25 pct. i regeringens forslag.

Endelig skal det nævnes, at vi har fået sikkerhed for, at nuværende boligstøttemodtagere vil få den ordning, der er mest fordelagtig for dem, f.eks. at en pensionist, der bliver enlig ved f.eks. ægtefællens død, fortsat vil kunne oppebære fuld støtte til den store lejlighed, og at m²-grænsen ikke gælder for forbedrings- og byfornyelsesboligsikringen, hvor det jo er murens placering, der bestemmer lejlighedens størrelse.

I øvrigt synes jeg, at det er værd at nævne i forbindelse med forbedrings- og byfornyelsesboligsikringen, at forliget betyder, at den 10-årige aftrapning fastholdes. Regeringen havde foreslået, at aftrapningen skulle ned-sættes til 5 år.

Vi kunne naturligvis godt have tænkt os i forliget, at regeringen i en periode havde bundet sig til en fortsat pristalsregulering af satserne. Det var imidlertid ikke muligt. Men

sagen er samtidig, at medmindre der skabes et flertal i folketinget for at afskaffe pristalsreguleringen igen fra 1988, vil den automatisk komme, således som boligstøtteloven er udformet i dag. Og hvad vi har fået hjem, nemlig reguleringen, så der gives forbedring af det tab, lejerne har haft siden pristalsfusks start, det kan i hvert fald ikke tages igen.

Som bekendt er én fugl i hånden bedre end 10 på taget, og jeg kan garantere, at socialdemokratiet ikke vil være med til at forringe pristalsreguleringen. Tværtimod mener vi, at der bør overvejes en bedre regulering, der ikke kun tager hensyn til reguleringspristallet, men også i langt højere grad tager hensyn til huslejudviklingen og byggeomkostningerne, så støtten ikke bliver udhulet ved, at pristallet stiger langsommere end de faktorer, der virkelig betyder noget for huslejudviklingen og huslejedannelsen.

Som det forhåbentlig er fremgået, betragter vi dette som et godt forlig for alle lejere, men specielt godt for pensionister og familier med børn og med lave indkomster, som bor i det nyere, dyrere og mere ældreegnede og børneegnede byggeri.

Agnete Laustsen (KF):

Når man betænker diskussionen om dette lovforslag ved førstebehandlingen, må jeg ligesom fru Lissa Mathiasen finde det positivt, at det har været muligt for boligministeren at finde frem til ændringsforslag, der gør, at vi nu kan vedtage forslaget med et meget stort flertal.

Dette forslag betyder jo i første række en forbedring af boligstøtten til pensionister, enlige forsørgere og børnefamilier, som vi kan støtte, og samtidig hermed en omlægning af beregningsgrundlaget for ydelse af støtten fra en værelsenorm til en arealnorm.

Jeg er på dette punkt meget glad for, at vi har kunnet enes om at omlægge beregningsmetoden. Jeg finder, at den nye metode er langt mere logisk og retfærdig. Vi accepterer naturligvis, at de nye regler først kommer til at omfatte de nye boligstøttemodtagere, således at vi ikke risikerer, at nogle får nedskåret den støtte, de i dag oppebærer.

Vi er også tilfredse med, at der bliver forbedrede regler i forbindelse med den særlige saneringsboligsikring. Det er væsentligt, at